

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/251/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2195899851
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Renáta Gavalcová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2195899851.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: Mgr. Renáta Gavalcová a sudkýň: JUDr. Eva Barcajová a JUDr. Eva Behranová, v právnej veci žalobcu: A. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XX, P., proti žalovanému: Lesy Slovenskej republiky, štátny podnik, Odštepny závod Smolenice, Trnavská 12, Smolenice, IČO: 36 038 351, zastúpený advokátom: JUDr. Dušan Paulík, AK so sídlom Kukučínova 18, Banská Bystrica, o vypratanie nehnuteľnosti, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trnava z 18. februára 2016, č.k. 15C/71/1995-688, takto

rozhodol:

Odvolací súd odvolanie žalobcu o d m i e t a .

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť vypratať nehnuteľnosť vedenú na liste vlastníctva číslo XXXX na Správe katastra Hlohovec ako parcela registra E číslo 4405/2-orná pôda vo výmere 22 756 m², vyznačená v geometrickom pláne Ing. E. F., číslo 15C/71/95-101 zo dňa 11.01.1997, úradne overenom Okresným úradom v Trnave, odbor katastrálny dňa 03.02.1997, pod číslom 8/97 ako parcela číslo 6991/2- les vo výmere 22 895 m² do 3 dní. Geometrický plán Ing. E. F. číslo 15C/71/95-101 zo dňa 11.01.1997, úradne overený Okresným úradom v Trnave, odbor katastrálny dňa 03.02.1997, pod číslom 8/97 je súčasťou tohto rozsudku. O náhrade trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ustanovení § 123, § 126 ods. 1, § 131 ods. 1 OZ, § 151 ods. 3 OSP, keď vecne svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že na základe vykonaného dokazovania mal súd za to, že žalobný návrh, ktorým sa žalobca domáhal vypratania nehnuteľnosti parc. č. 4405/2 bol podaný dôvodne. Súd mal za preukázané, že žalobca nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnosti titulom dedičského rozhodnutia. Žalovaný nepreukázal, že by mal právo na užívanie nehnuteľností a právo na zasahovanie do vlastníctva žalobcu. Žalovaný počas konania ani nespochybňoval vlastnícke právo žalobcu k predmetnej nehnuteľnosti, uviedol len, že tieto nie je možné vydať pre nedostatočnú identifikáciu parcely. Neskôr žalovaný uviedol, že predmetnú parcelu neužíva. Súd však na základe výpovede svedka, ktorý pracuje u žalovaného ako vedúci Lesného obvodu Hlohovec, kam patrí aj predmetná parcela, mal za to, že žalovaný vedie túto parcelu ako súčasť lesného dielca, ktorý obhospodaruje a má v úmysle postupovať podľa plánu na ťažbu dreva v rokoch 2008 až 2017, keď z tohto dielca má vyťažiť 20 m³. Nakoľko žalobca preukázal v tomto konaní vlastnícke právo k nehnuteľnosti zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX, za daného stavu má právo domáhať sa ochrany vlastníckeho práva, keďže žalovaný užíva nehnuteľnosť bez právneho dôvodu a odmieta mu ju vydať, rozhodol súd tak, ako je uvedené v prvom výroku tohto rozhodnutia. Súd vychádzal zo znaleckých posudkov znalcov Ing. Jozefa Končiera a Ing. Romana Wágnera, keďže ide o určenie parcely v teréne, k čomu je potrebné mať odborné znalosti a technické vybavenie, ktorými súd ani navrhovateľ nedisponuje. Súčasťou rozsudku sa stal aj geometrický plán, keďže doteraz nebol ešte tento geometrický plán zapísaný v katastri nehnuteľností. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku.

3. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca v ktorom uviedol, že súhlasí s rozsudkom súdu prvej inštancie, v ktorom uložil žalovanému povinnosť vypratať predmetnú nehnuteľnosť, avšak odvolanie podáva voči predmetnému rozsudku z toho dôvodu, že súd prvej inštancie neriešil veľmi dôležitú skutočnosť a to finančné ohodnotenie vinohradu, ktorý sa nachádzal na pôvodných parcelách vo vlastníctve E. H. st., ktoré zdedil a súd rozsudkom zo dňa 18.02.2016 rozhodol, že žalovaný je povinný predmetnú nehnuteľnosť vypratať, pričom nerozhodol o zaplatení odškodného za 11.000 ks. zničených viničných štepov. Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že by mal súd rozhodnúť zákonným a spravodlivým spôsobom a zrušiť GP 105/48 a označiť na ľavej strane parcel tak, ako ich označila pani A., nakresliť ich dedičovi A. H., vyčistiť lesný priesek k odovzdaniu bez náletov, sladkých zemiakov a pýru a vyplatiť požadovanú čiastku podľa posudku znalca Ing. Lakomého z roku 1992 vo výške 680.422,- Kčs plus 3% úrok alebo daň posudok Ing. P. v súlade s príslušnou právnou úpravou zákonom č. 332/1996 Z.z. a do odškodnenia zahrnúť aj cenu za 647 m zničenej ohrady. Ďalej žiadal uznať parcelu 4405/2 podľa Ing. Z. dedičovi A. H. a buď ponechať stromy pre žalobcu s postupným riešením zmeny na ornú pôdu bez zásahov Lesného úradu, nakoľko tam podľa LV bola orná pôda. V prípade, že si zoberú stromy, tak aj s koreňmi a zaplatiť podľa bodu A finančnú čiastku za vinohrad aj s úrokom s tým, že by v celom rozsahu trovy konania znášal žalovaný. V odvolaní ďalej uviedol, že chybu, z ktorej prameňa rozhodnutia súdov o viniči, spôsobil Ing. Z. z Katastrálneho a meračského úradu. Ďalej uviedol, že JRD Hlohovec v roku 2010 obhospodarovalo od E. H. st. 14.980,41 m² pôdy, z toho 768,76 m² vinica. Tieto parcely boli bez pozemku 4405/2 v Mladom háji odovzdané Štátnym lesom v roku 1961. Odvolateľ poukázal na skutočnosť, že si včas uplatnil nárok v zmysle zákona č. 229/1991 k 31.12.1992 v zmysle ustanovenia § 13 ods. 1, keď všetky písomné návrhy na vrátenie náhrady škody od Západoslovenských lesov zväčša osobne ručne písal podľa § 229/1991 Zb. a § 4 a matka ich len podpisovala, nakoľko ju on ako syn bral za hlavnú dedičku a tiež jej dal podpísať splnomocnenie na rokovanie s Lesmi 09.12.1992. Stanovisko o neskorom podaní žiadosti v zmysle § 13 ods. 1 si osvojil okresný súd, krajský súd aj najvyšší súd, čo je v rozpore s ich návrhom na skončenie nájomného vzťahu Lesov z 30.11.1992. Ďalej uviedol, že ako povinné osoby osobne podali písomnú žiadosť na Pozemkový úrad Trnava o náhradu pozemkov a 10.12.1992 im odpísali, že keď nechcú náhradný pozemok, tak nemôžu im vyhovieť kvôli bažantnici a finančné náhrady si musia uplatniť na súde. Ďalej odvolateľ poukázal na skutočnosť, že Ing. Z. pri zakresľovaní geometrického plánu 105/48 nakreslil novo zriadenú parcelu 4405/20 na ľavej strane, takisto aj parc. č. 4405/1 pre pána D. a R., kde sa v tom čase nachádzal vinohrad, resp. teraz lesný priesek. Na zakreslenom GP 105/48 nie je zakreslená prístupová cesta a ako majiteľ 4405/2 je zapísaný pán L., ktorý si s manželkou od J. H. st. prenajali vinohrad ešte od roku 1956-1960, teda o osem rokov neskôr, ako bol GP vypracovaný. Obidve kúpy podľa GP 105/48, t.j. 1 hektár, 13 árov, 78 m² D. a 0,56 á 89 m² R. označené ako roľa vo vlastníckom liste štátneho notárstva GP 105/48 považuje za zavádzajúci, nepotvrdený doklad k.ú. V. J. H. st. zostali parcely 4405/1 a 4405/2 pred GP 105/48 a bolo by stačilo, ak by pán Z. správne zakreslil a pridelil 4405/1 H. na ľavú stranu, alebo zakreslil 4405/2 na ľavú stranu a nie 4405/20 ako zakreslil, čím pochybil a na predmetnom GP 105/48 bola len pečiatka MsNV Hlohovec a nie k.ú. V. Ing. Z. pridelil parc. č. 4405/2 na pravú stranu J. H. st. len na základe zdrapu papiera so svojou pečiatkou, na ktorej sa v tom čase nenachádzal vinohrad, čím pochybil. Ďalej odvolateľ uviedol, že odborníčka vymeriavania z meračského strediska Trnava pani A. potvrdila, že KÚ nemal v GP 105/48 v evidencii parc. č. 4405/20 - vinohrad, tieto uviedol ale pod starými číslami. To znamená, že 4405/1 - 1 ha 51 á a 20m² vinice a 4395/14 - 0,11 á 34 m² - vinice. Lesy podľa nej parc. č. 4405/20 vôbec nebrali, ani ju doteraz nezalesnili, teraz je z neho lesný priesek. Parc. č. 4405/1 mala pred GP 105/48 2,63 á 76 m² a odpredalo sa 0,56 á 89 m² a 4405/2 mala 1 ha 34 á 48 m² a odpredalo sa podľa uvedeného GP 1 ha 13 á 78 m². Zostávajúce parcely J. H. st. boli evidované ako orná pôda a tieto neboli celkom zalesnené. Ďalej odvolateľ vo svojom odvolaní uviedol pripomienky k znaleckému posudku Ing. Hronského č. 4/96, v ktorom uviedol, že sa opiera o metodický pokyn bez čísla a vyhlášky 205/1988 a nie o platný zákon 332/1996 Z.z., ktorý má vyššiu právnu moc. V dodatku z 27.07.2004 Ing. Hronský nesprávne uvádza dátum 11.01.1948, keď malo byť 01.11.1948.

4. K odvolaniu žalobcu zaslal písomné vyjadrenie žalovaný v ktorom uviedol, že žalobca nie je oprávnený na podanie odvolania voči predmetnému rozsudku, nakoľko žalobcovi bolo vyhovené v celom rozsahu tak, ako bola pripustená zmena návrhu na pojednávaní dňa 18.02.2016 a v tejto súvislosti poukázal aj na Zborník stanovísk, správ a rozhodnutí súdov a súdnych rozhodnutí najvyšších súdov v roku 1970-1983, str. 51 kde je uvedené, že: „jestli že podá odvolání účastník, jemuž bylo napadnutým rozsudkem vyhověno, soud o něm rozhodne podle § 218 ods. 1 písm. b) OSŘ“. Ďalej uviedol,

že žalobca sa vo svojom odvolaní proti rozsudku okrem iného domáha náhrady škody vo výške 680.422,- Sk s príslušenstvom za 11.000 zničených viničných štepov, o ktorom nároku však už bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 15C/71/1995-535 z 13.02.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/396/2013-602 zo 07.05.2014 a v spojení s uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Cdo 377/2014 z 27.10.2015, kde uvedený žalobcom uplatňovaný nárok bol súdmi posúdený ako nedôvodný. Aj napriek uvedenému sa žalovaný vyjadruje k odvolaniu žalobcu ohľadne náhrady za 11.000 koreňov viniča a uviedol, že žalobcom tvrdené skutočnosti v odvolaní proti rozsudku sú v rozpore so skutkovým stavom zisteným v tomto súdnom konaní. Poukázal na vyjadrenie znalca Ing. Romana Wágnera v tomto súdnom konaní, ktorý uviedol, že trvá na svojom znaleckom posudku a v prílohe č. 4 k znaleckému posudku je ortofotomapa a pozemnoknižná mapa, je to tlač ortofotomapy a pozemnoknižnej mapy, z ktorej vyplýva, že parc. č. 4405/2 je zalesnená a parc. č. 4405/20 je vedľajšia, na ktorej vidno, že je les prerušený a na nej sa nachádzajú pozostatky viniča. Pôvodný vinohrad, z ktorého umiestnením v teréne ho oboznámil žalobca na vykonanej miestnej obhliadke, sa nachádza na pozemku E-KN parc. č. 4405/20 a nie na pozemku E-KN p.č. 4405/2. Na pozemku 4405/2 sa v čase obhliadky nachádzal súvislý lesný porast bez akýchkoľvek iných porastov, t.j. na tomto pozemku sú stromy a nie zvyšky pôvodného vinohradu. Zo znaleckého posudku Ing. Wágnera teda jednoznačne vyplýva, že žalobca nie je vlastníkom pozemku, na ktorom sa v minulosti možno mal nachádzať vinohrad a v súčasnosti tzv. lesný priesek, ako to žalobca tvrdí aj vo svojom odvolaní, ale žalobca je vlastníkom pozemku, na ktorom sa v minulosti vinič nenachádzal a v súčasnosti sa na ňom nachádza súvislý lesný porast. Na základe uvedeného žiada, aby odvolací súd odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trnava z 18.02.2016 podľa ustanovenia § 218 ods. 1 písm. b) zákona č. 99/1963 Zb. odmietol, pretože na podanie odvolania nie je žalobca oprávnený.

5. Súd prvej inštancie vyzval žalobcu uznesením zo dňa 04.05.2016 č.k. 15C/71/1195-762 v zmysle ustanovenia § 209 ods. 1 OSP, na ktorú výzvu reagoval žalobca podaním zo dňa 18.02.2016 v ktorom uviedol, že sa stále dožaduje obidvoch častí podania žalôb z 28.12.1992 a žiada nielen vrátenie parc. č. 4405/2, ale aj finančnú náhradu za zničený viničný porast 11.000 štepov a vysadený vinič na parc. č. 4405/2 a čiastočne na 4405/1. Zmätočnú chybu vykonal Ing. Z., keď opačne nakreslil GP 83/48 a GP 108/48 a J. H. 6 až 7 dní po predaji na základe zdrapu papiera po Ing. Z. nahlásil vinohrad. Je predpoklad, že GP 105/48 je podvrh, nakoľko na doklade parc. č. 4405/2 je napísaný L., t.j. nájomník, 1956 až 1960, teda o osem rokov neskôr, ako vznikol predaj a navyše na GP nie je zakreslená cesta, ako uvádza majetková podstata a dnešná skutočnosť. Keďže došlo k protokolárnemu odovzdaniu pozemku 4405/2, žiada o doriešenie druhej časti uplatňovaného nároku v rozpore s rozsudkom 15C/71/1995, t.j. zaplatiť za zlikvidovaný vinič 680.422,- Kčs plus 3% od roku 1992 a cenu oplotenia 647 metrov zničenej ohrady.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku - ďalej len CSP, použitého s odkazom na § 470 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 v čase podania odvolania účinného OSP, akt. 362 ods. 1 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 201 a § 202 OSP účinného v čase podania odvolania s použitím § 470 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), skúmal či podané odvolanie bolo podané oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 201 OSP, akt. § 359 CSP) a dospel k záveru, že žalobca týmto oprávneným subjektom nie je.

7. Podľa ustanovenia § 218 ods. 1 písm. b) zákona č. 96/1963 Zb. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený.

8. Podľa ustanovenia § 386 písm. b) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

9. Podľa § 201 OSP účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje. Ak z právneho predpisu nevyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, môže podať odvolanie aj vedľajší účastník.

10. Podľa § 355 ods. 1 CSP proti rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon nevyklučuje.

11. Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

12. Občiansky súdny poriadok právo účastníka podať odvolanie vždy formuloval všeobecne bez akéhokoľvek obmedzenia. Aj napriek tomu sa však jeho právo vykladá zužujúco, takže právo na podanie odvolania možno priznať len tomu účastníkovi, ktorému bola rozhodnutím spôsobená ujma na jeho právach. Pod ujmou treba rozumieť ujmu formálnu aj materiálnu. Pod formálnou ujmou sa rozumie odchylenie sa výroku rozhodnutia od posledného podaného návrhu účastníka urobeného vo veci samej a to k jeho nevýhode, pričom sa navzájom porovnáva ich obsah a rozsah.

13. Meradlom pri posúdení otázky či tu je alebo nie je možnosť ujmy je teda návrh, ktorý účastník urobil v konaní na súde prvej inštancie. Možnosť ujmy existuje vtedy, ak nebolo návrhu účastníka vyhovie úplne alebo sčasti, súd prekročil návrh účastníka a prisúdil viac, než čoho sa účastník domáhal alebo ak súd prisúdil účastníkovi niečo iné, než čoho sa domáhal. Materiálna ujma sa určuje tým, či vydané rozhodnutie svojim obsahom zvyhodňuje osobu podávajúcu opravný prostriedok, t.j. či právne účinky rozhodnutia zhoršujú jej právne postavenie a či preto existuje možnosť, aby požadovala na súde vyššieho stupňa odchylné rozhodnutie vo svoj prospech.

14. Možno konštatovať, že rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, je spravidla vydané vždy len v neprospech niektorej zo strán buď žalobcu alebo žalovaného. Nemôže teda vyznieť v neprospech obidvoch strán. Z toho vyplýva, že právo podať odvolanie proti tomu-ktorému výroku rozhodnutia má vždy len jedna strana sporu. Výnimku predstavujú len tie rozhodnutia, v ktorých súd prekročil návrh žalobcu a rozhodol ultra petitum partium alebo rozhodnutia, v ktorých priznal žalobcovi niečo iné, ako požadoval. Vtedy možno vysloviť názor, že rozhodnutie je vydané v neprospech obidvoch strán a teda obidve strany môžu podať odvolanie. Na to, aby bolo rozhodnutie vydané v neprospech strany stačí, ak bola strane spôsobená aj nepatrná ujma na jej právach. Táto ujma však musí objektívne existovať. Nestačí len subjektívne presvedčenie strany, že jej bola spôsobená ujma. Ujma objektívne existuje vtedy, ak sa môže zlepšiť postavenie strany, t.j. ak sa môže dosiahnuť náprava tejto ujmy, ak nie je v plnom rozsahu, tak hoci aj len čiastočne a to zmenou alebo zrušením rozhodnutia súdu prvej inštancie, odvolacím súdom alebo súdom prvej inštancie v rámci autoremedúry.

15. Podľa § 159 ods. 2 OSP výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého.

16. Podľa § 159 ods. 3 OSP len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova (v súčasnosti ekvivalent § 230 CSP).

17. Podľa § 228 ods. 1 CSP výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre strany a pre tých, ktorí sa stali právnyimi nástupcami strán po právoplatnosti rozsudku, ak nie je ustanovené inak.

18. Negatívna stránka materiálnej právoplatnosti sa prejavuje ako nezmeniteľnosť rozhodnutia a spôsobuje tzv. prekážku právoplatne rozhodnutej veci, čo znamená, že o tej istej veci, o ktorej sa už raz právoplatne rozhodlo, nemožno rozhodovať opäť. Ide o procesné vyjadrenie ústavno-právnej zásady „ne bis in idem“, teda „nikdy nie dvakrát o tej istej veci“.

19. Pri riadení sa úvahami opísanými vyššie, bolo potom treba uzavrieť, že o prípad nedostatku subjektívneho práva žalobcu na podanie odvolania proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie išlo aj v tejto veci.

20. Napadnutým rozhodnutím bolo rozhodnuté o tom, že žalovanému bola uložená povinnosť vypratáť predmetnú nehnuteľnosť, ktorá je vo vlastníctve žalobcu a teda súd prvej inštancie v celom rozsahu vyhovel návrhu žalobcu, ktorá zmena návrhu bola pripustená uznesením zo dňa 13.02.2013. Výsledkom tohto konania, je teda rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým sa vyhovel návrhu žalobcu v časti vypratania predmetnej nehnuteľnosti v celom rozsahu a teda žalobca bol o tomto nároku v tomto konaní plne procesne úspešný. Žalobca týmto rozhodnutím súdu neutrpel žiadnu ujmu na právach, nebola mu uložená žiadna povinnosť a v odvolaní ani nesprávnosť rozhodnutia o tomto návrhu žalobcu neboli vznesené žiadne odvolacie námietky, nakoľko samotný žalobca uviedol, že v celom rozsahu súhlasí s rozhodnutím súdu prvej inštancie.

21. To, čo namietal žalobca, boli odvolacie námietky týkajúce sa rozhodnutia súdu prvej inštancie ako aj odvolacieho súdu, ktorým bol zamietnutý nárok žalobcu o zaplatenie sumy 680.422,- Sk/22.585,87 eur

za zničený vinič spolu s 3% úrokom od 01.08.1992 a taktiež uloženie povinnosti žalovanému odstrániť z parc. č. 4405/2 sladké zemiaky a náletový porast. O tomto nároku žalobcu však bolo rozhodnuté rozsudkom súdu prvej inštancie dňa 13.02.2013 č.k. 15C/71/1995-535 tak, že súd tento nárok žalobcu ako nedôvodný zamietol a na odvolanie žalobu, Krajský súd v Trnave ako súd odvolací, rozsudkom zo dňa 07.05.2014 č.k. 11Co/396/2013-602 toto rozhodnutie v napadnutej zamietajúcej časti ako vecne správne potvrdil a Najvyšší súd SR uznesením z 27.10.2015 sp. zn. 6 Cdo 377/2014 dovolanie žalobcu v tejto potvrdzujúcej zamietajúcej časti odmietol.

22. Vzhľadom na skutočnosť, že rozsudok v tejto časti, kde bol nárok žalobcu o zaplatenie sumy 680.422,- Sk/22.585,87 eur za zničený vinič spolu s 3% úrokom od 01.08.1992 a taktiež uloženie povinnosti žalovanému odstrániť z parc. č. 4405/2 sladké zemiaky a náletový porast zamietnutý a rozhodnutie v tejto časti nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť, súd prvej inštancie o tomto nároku žalobcu ďalej už nekonal a nerozhodoval a to z dôvodu jeho záväznosti v zmysle ustanovenia § 228 ods. 1 CSP. Predmetom ďalšieho konania a rozhodovania súdu bol už len žalobný nárok na vypratanie nehnuteľnosti vedenej na LV č. XXXX na Správe katastra Hlohovec ako parc. registra E číslo 4405/2-orná pôda vo výmere 22 756 m², o ktorom nároku žalobcu bolo rozhodnuté tak, že mu bolo vyhovené a preto je potrebné konštatovať, že žalobca týmto rozhodnutím neutrpel žiadnu ujmu na svojich právach a preto z dôvodu nedostatku jeho subjektívneho oprávnenia na podanie tohto odvolania, súd jeho odvolanie v zmysle ustanovenia § 228 písm. b) CSP ako podané neoprávnenou osobou odmietol.

23. Keďže súd prvej inštancie o trovách konania podľa § 151 ods. 3 OSP nerozhodol, rovnako ani odvolací súd o trovách odvolacieho konania nerozhodoval a o týchto podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 396 ods.1 CSP rozhodne súd prvej inštancie.

24. Senát krajského súdu uvedené rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).